

**PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI**

DRR.WRG.7129.9.2018.ŁWę

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm., dalej: „k.p.a.”) w związku z art. 28 ust. 1 i 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2017/459 z dnia 16 marca 2017 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący mechanizmów alokacji zdolności w systemach przesyłowych gazu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 984/2013 (Dz. Urz. UE L 72 z 17 marca 2017 r., str. 1 i nast., dalej: „rozporządzenie nr 2017/459”) oraz w związku z art. 23 ust. 2 pkt 11a i art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r. poz. 755, dalej: „ustawa Prawo energetyczne”)

umarzam

z urzędu w całości postępowanie administracyjne, którego stroną jest Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie (dalej: „OSP” lub „Wnioskodawca”), w sprawie zatwierdzenia propozycji projektu przepustowości przyrostowej dla granicy obszaru rynkowego Polska (system przesyłowy gazu ziemnego wysokometanowego grupy E) – GASPOOL.

UZASADNIENIE

W wykonaniu obowiązku wynikającego z art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 2017/459, wnioskiem z dnia 22 października 2018 r., który wpłynął do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: „Prezes URE”) w dniu 23 października 2018 r., Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. z siedzibą w Warszawie przedłożył Prezesowi URE wniosek o zatwierdzenie propozycji projektu przepustowości przyrostowej dla granicy obszaru rynkowego Polska (system przesyłowy gazu ziemnego wysokometanowego grupy E) – GASPOOL (dalej: „propozycja projektu”) w koordynacji z Bundesnetzagentur, zaś 23 października 2018 r. ONTRAS Gastransport GmbH (dalej: „ONTRAS”) złożył analogiczny wniosek do Bundesnetzagentur.

W dniu 29 października 2018 r., zgodnie z art. 28 ust. 2 zd. 3 rozporządzenia nr 2017/459 Prezes URE powiadomił Bundesnetzagentur o otrzymaniu wniosku OSP o zatwierdzenie propozycji projektu i jej kompletności.

W dniu 15 grudnia 2018 r. Prezes URE wezwał Wnioskodawcę do dokonania korekt i uzupełnienia wniosku o zatwierdzenie propozycji projektu oraz do przedstawienia wyjaśnień.

Pismem z dnia 20 grudnia 2018 r. znak: PU.071.90.2018.5 Wnioskodawca przedstawił wyjaśnienia i przedłożył kopię sprawozdania z oceny zapotrzebowania rynku (*Demand assessment report for the incremental capacity proces starting 2017 between Poland and GASPOOL*).

W dniu 16 stycznia 2019 r. Prezes URE ponownie wezwał Wnioskodawcę do dokonania korekt i uzupełnienia wniosku o zatwierdzenie propozycji projektu oraz do przedstawienia wyjaśnień.

Pismem z dnia 31 stycznia 2019 r. OSP udzielił wyjaśnień oraz przedstawił zmienione ogólne warunki udziału i uzyskania dostępu do przepustowości w wiążącej fazie alokacji przepustowości przyrostowej dla granicy obszarów rynkowego Polska (system przesyłowy gazu ziemnego wysokometanowego grupy E) – GASPOOL (dalej: „OWU INC”).

W dniu 31 stycznia 2019 r. Prezes URE wezwał Wnioskodawcę do dokonania korekt i uzupełnienia wniosku o zatwierdzenie propozycji projektu oraz do przedstawienia wyjaśnień.

Pismem z dnia 15 lutego 2019 r. znak: PU.071.90.2018.9 Wnioskodawca udzielił wyjaśnień.

W dniu 7 marca 2019 r. Prezes URE wezwał OSP do dokonania korekt i uzupełnienia wniosku o zatwierdzenie propozycji projektu oraz do przedstawienia wyjaśnień.

Pismem z dnia 14 marca 2019 r. znak: PU.071.90.2018.11 OSP udzielił wyjaśnień oraz przedłożył zmieniony wniosek o zatwierdzenie propozycji projektu, w tym OWU INC.

Pismem z dnia 16 kwietnia 2019 r. Bundesnetzagentur poinformował Prezesa URE, że zamierza wydać decyzję warunkową.

W dniu 17 kwietnia 2019 r. Bundesnetzagentur za pośrednictwem poczty elektronicznej powiadomił URE o wydaniu decyzji zatwierdzającej przedłożony projekt zdolności przyrostowej. Przesłana została również decyzja w języku niemieckim. Następnego dnia została przesłana decyzja w języku angielskim. Decyzja miała charakter warunkowy i przewidywała, że w przypadku nieziszczenia się określonego warunku, wygaśnie z dniem 30 kwietnia 2019 r.

Pismem z dnia 18 kwietnia 2019 r., znak: DRR.WRG.7129.9.2018.AK1 Prezes URE poinformował Prezesa Bundesnetzagentur, iż obowiązujące przepisy nie uprawniają Prezesa URE do wydania decyzji warunkowej. W związku z tym nie zostanie wydana decyzja merytorycznie rozstrzygająca sprawę i sprawa zostanie przekazana do Agencji ds. Współpracy Organów Regulacyjnych Energetyki (dalej: „ACER” lub „Agencja”). Ponadto, Prezes URE przekazał projekt decyzji rozstrzygającej merytorycznie sprawę tj. zatwierdzającej projekt przepustowości przyrostowej dla granicy obszaru rynkowego Polska (system przesyłowy gazu ziemnego wysokometanowego grupy E) – GASPOOL.

W związku z tym, że organy regulacyjne Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Federalnej Niemiec nie osiągnęły porozumienia w kwestii wydania możliwych do wdrożenia decyzji, sprawa podlegała przekazaniu Agencji, a postępowanie administracyjne na podstawie art. 105 § 1 k.p.a. podlega umorzeniu. Kompetencja do prowadzenia postępowania przez Prezesa URE wygasła bowiem z mocy prawa.

W związku z przekazaniem sprawy do Agencji, strona postępowania, które prowadził Prezes URE będzie teraz stroną postępowania przed Agencją i będzie mogła zgłaszać żądania i przedstawiać

dowody bezpośrednio przed organem uprawnionym w chwili obecnej do wydania decyzji merytorycznej.

W toku niniejszego postępowania Prezes URE zważył, co następuje:

Wnioskodawca posiada koncesję na przesyłanie paliw gazowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, udzieloną decyzją Prezesa URE z dnia 30 czerwca 2004 r. znak: PPG/95/6154/W/2/2004/MS ze zmianami.

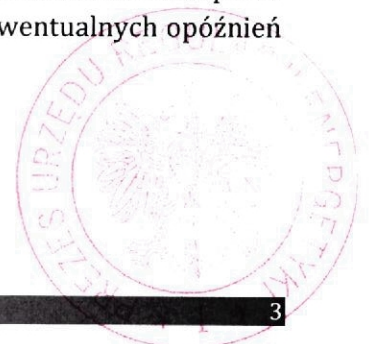
Decyzją z dnia 23 czerwca 2006 r. znak: DPE-47-4(2)/6154/2006/BT, zmienioną decyzją z dnia 18 grudnia 2006 r. znak: DPE-47-10(5)/6154/2006/MW, decyzją z dnia 9 grudnia 2009 r. znak: DPE-47-109(2)/6154/2009/BP, decyzją z dnia 13 października 2010 r. znak: DPE-4720-3(7)/6154/2010/BT oraz decyzją z dnia 6 grudnia 2018 r. znak: DRG.DRG-1.4720.1.201.KL Prezes URE wyznaczył wnioskodawcę operatorem systemu przesyłowego gazowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej na okres do dnia 6 grudnia 2068 r.

Zgodnie z art. 23 ust. 2 pkt 11a ustawy Prawo energetyczne do zakresu działania Prezesa URE należy kontrolowanie realizacji przez operatora systemu przesyłowego gazowego obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 (Dz. Urz. UE L 211 z 14 sierpnia 2009 r., str. 36 i nast. ze zm., dalej: „rozporządzenie nr 715/2009”) oraz wykonywanie innych obowiązków organu regulacyjnego wynikających z tego rozporządzenia, a także wykonywanie obowiązków organu regulacyjnego wynikających z rozporządzeń przyjętych na podstawie art. 8 oraz art. 23 rozporządzenia nr 715/2009.

Rozporządzenie nr 2017/459 reguluje mechanizmy alokacji zdolności w gazowych systemach przesyłowych w odniesieniu do zdolności istniejącej oraz zdolności przyrostowej. Rozporządzenie to wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej. Zostało ono przyjęte na podstawie rozporządzenia nr 715/2009.

Stosownie do art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 2017/459 w następstwie konsultacji i zakończenia fazy projektowania na potrzeby projektu zdolności przyrostowej zgodnie z art. 27 tego aktu, odpowiedni operatorzy systemów przesyłowych przedkładają propozycję projektu zdolności przyrostowej właściwym krajowym organom regulacyjnym w celu uzyskania skoordynowanych zatwierdzeń. Propozycja projektu jest również publikowana przez odpowiednich operatorów systemów przesyłowych przynajmniej w jednym z języków urzędowych państw członkowskich oraz, w miarę możliwości, w języku angielskim i zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) wszystkie poziomy oferty odzwierciedlające zakres przewidywanego zapotrzebowania na zdolność przyrostową w odpowiednich punktach połączeń międzysystemowych w wyniku realizacji procesu oceny zapotrzebowania rynku oraz konsultacji publicznych;
- b) ogólne zasady i warunki, które musi zaakceptować użytkownik sieci w celu udziału i uzyskania dostępu do zdolności w wiążącej fazie alokacji zdolności w procesie uzyskiwania zdolności przyrostowej, w tym wszelkie zabezpieczenia, jakie mają zostać dostarczone przez użytkowników sieci, oraz sposób uregulowania w umowie kwestii ewentualnych opóźnień w udostępnianiu zdolności lub zakłóceń w realizacji projektu;

- c) harmonogram realizacji projektu zdolności przyrostowej, w tym wszelkie zmiany zaistniałe od czasu publicznych konsultacji, oraz środki mające zapobiegać opóźnieniom i minimalizować ich skutki;
- d) parametry testu ekonomicznego;
- e) czy może być wymagane na zasadzie wyjątku przedłużenie horyzontu czasowego na potrzeby kontraktowania zdolności na dodatkowy okres maksymalnie 5 lat wykraczający poza okres alokacji wynoszący maksymalnie 15 lat od rozpoczęcia eksploatacji;
- f) w stosownych przypadkach, proponowany alternatywny mechanizm alokacji wraz z uzasadnieniem, a także warunki zatwierdzone przez operatora systemu przesyłowego dotyczące wiążącej fazy;
- g) jeżeli w odniesieniu do projektu zdolności przyrostowej stosuje się podejście oparte na cenie stałej, wskaźniki opisane w art. 24 lit. b) rozporządzenia Komisji (UE) nr 2017/460 z dnia 16 marca 2017 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący zharmonizowanych struktur taryf przesyłowych dla gazu (Dz. Urz. UE L 72 z 17 marca 2017 r., str. 29 i nast.).

W terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania kompletnej propozycji projektu przez ostatni z właściwych organów regulacyjnych, publikują one skoordynowane decyzje w sprawie propozycji projektu. Krajowe organy regulacyjne informują się nawzajem o otrzymaniu propozycji projektu i jej kompletności w celu określenia rozpoczęcia biegu okresu 6 miesięcy.

Przygotowując swoją decyzję, każdy krajowy organ regulacyjny bierze pod uwagę opinie pozostałych odpowiednich krajowych organów regulacyjnych. W każdym przypadku krajowe organy regulacyjne uwzględniają wszelki szkodliwy wpływ na konkurencję lub sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego gazu związane z przedmiotowymi projektami zdolności przyrostowej. Jeżeli właściwy krajowy organ regulacyjny wyraża sprzeciw wobec przedstawionej propozycji projektu, informuje o tym pozostałe odpowiednie krajowe organy regulacyjne w możliwie najkrótszym terminie. W takiej sytuacji wszystkie odpowiednie krajowe organy regulacyjne podejmują wszelkie odpowiednie kroki na rzecz współdziałania i osiągnięcia wspólnego porozumienia. W przypadku gdy właściwe krajowe organy regulacyjne nie są w stanie osiągnąć porozumienia w sprawie proponowanego alternatywnego mechanizmu alokacji w terminie 6 miesięcy, o którym mowa w akapicie pierwszym, Agencja podejmuje decyzję w sprawie alternatywnego mechanizmu alokacji, jaki ma zostać wdrożony, zgodnie z procedurą określoną w art. 8 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 713/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (Dz. Urz. UE L 211 z 14.08.2009 r. str. 1 i nast., dalej: „rozporządzenie nr 713/2009”). Pismem z dnia 17 kwietnia 2019 r. Bundesnetzagentur powiadomił URE o wydaniu decyzji warunkowej.

W wykonaniu obowiązku wynikającego z art. 28 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 2016/459 Prezes URE i Bundesnetzagentur ramach prowadzonych postępowań administracyjnych podjęły starania celem osiągnięcia porozumienia w sprawie zatwierdzenia propozycji projektu. Niemniej jednak, z uwagi na zasadnicze różnice dotyczące oceny wpływu postępowania prowadzonego przez ACER na podstawie art. 37 ust. 3 rozporządzenia nr 2017/459 na wynik niniejszego postępowania, organy te poczyniły uzgodnienia dotyczące wyłącznie parametrów określonych w art. 28 ust. 1 lit. a-g tego aktu. Zdaniem Prezesa URE uzgodnienia te wyczerpują materię określoną w art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 2017/459. Nie było natomiast możliwe wydanie decyzji skoordynowanych w rozumieniu art. 28 ust. 2 rozporządzenia 2016/459.

Należy zaznaczyć, że zgodnie z przepisami regulującymi postępowanie administracyjne prowadzone przez organy administracji Rzeczypospolitej Polskiej, wydanie decyzji warunkowej jest możliwe jedynie w sytuacji, gdy przepis prawa materialnego przewiduje możliwość lub obowiązek wydania przez organ decyzji warunkowej. Samodzielnej podstawy do wydania decyzji warunkowej nie stanowi art. 162 § 1 pkt 1 i 2 k.p.a. Wydanie decyzji warunkowej w sytuacji, gdy brak stosownych przepisów prawa materialnego powoduje, że decyzja taka rażąco narusza prawo, a zatem jest dotknięta kwalifikowaną wadą, o której mowa w art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. (podobnie NSA w wyroku z dnia 10 lutego 2009 r., sygn. akt II GSK 714/08 oraz WSA w wyroku z dnia 29 kwietnia 2008 r., sygn. akt: VII SA/Wa 2181/07).

Z uwagi na brak koordynacji obu organów regulacyjnych w zakresie zatwierdzenia propozycji projektu w terminie 6 miesięcy od otrzymania przez Bundesnetzagentur wniosku ONTRAS, tj. do 23 kwietnia 2019 r., organem właściwym w tej sprawie stała się Agencja.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 713/2009 w odniesieniu do infrastruktury transgranicznej Agencja podejmuje decyzję w tych kwestiach regulacyjnych, które należą do kompetencji krajowych organów regulacyjnych i które mogą obejmować warunki dostępu do tej infrastruktury oraz warunki jej bezpieczeństwa eksploatacyjnego jedynie w przypadku gdy właściwe krajowe organy regulacyjne nie były w stanie osiągnąć porozumienia w terminie sześciu miesięcy od przedłożenia sprawy ostatniemu z tych organów regulacyjnych lub na wspólny wniosek właściwych krajowych organów regulacyjnych.

Z uwagi na uzyskanie przez ACER kompetencji do wydania decyzji w sprawie propozycji projektu, Prezes URE utracił właściwość do wydania decyzji o jej zatwierdzeniu bądź o odmowie jej zatwierdzenia.

Brak podstawy prawnej do wydania przez Prezesa URE rozstrzygnięcia co do istoty w niniejszej sprawie wskutek upływu wskazanego powyżej terminu prowadzi do bezprzedmiotowości niniejszego postępowania, jest przyczyną obligatoryjnego jego umorzenia na podstawie art. 105 § 1 k.p.a. W doktrynie prawa postępowania administracyjnego utrwalony jest następujący pogląd wyrażony w uzasadnieniu wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 grudnia 2017 r. (sygn. akt I OSK 194/16; por. uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 października 2011 r., sygn. akt II GSK 1102/10, uzasadnienie wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 6 grudnia 2017, sygn. akt II SA/Łd 758/17, wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 10 października 2017 r., sygn. akt II SA/Wr 428/17, wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 19 września 2017 r., sygn. akt I SA/Rz 509/17):

„Zgodnie z art. 105 § 1 KPA, gdy postępowanie z jakichkolwiek przyczyn stało się bezprzedmiotowe w całości lub w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Z bezprzedmiotowością mamy do czynienia wówczas gdy w sposób oczywisty organ administracji publicznej stwierdzi **brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego załatwienia sprawy**. Skutki umorzenia postępowania polegają na tym, że toczącego się prawidłowo postępowania od czasu zaistnienia przyczyn określonych w ustawie nie prowadzi się dalej i kończy się bez osiągnięcia celu, dla którego postępowanie zostało wszczęte.”

Umorzenie postępowania w niniejszej sprawie następuje z urzędu i w całości z uwagi na brak podstawy prawnej do wydania decyzji rozstrzygającej sprawę co do istoty. Wskutek utraty właściwości do jej wydania Prezes URE obowiązany jest umorzyć postępowanie administracyjne prowadzone w tej sprawie bez rozstrzygnięcia o materialnoprawnych uprawnieniach bądź obowiązkach strony (*vide* uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 listopada 2009 r., sygn. akt II OSK 1793/08, wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 marca 2014 r., sygn. akt II GSK 55/13 oraz wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 listopada 2008 r., sygn. akt II GSK 514/08). W uzasadnieniu wyroku z dnia 7 kwietnia 2011 r. (sygn. akt II OSK 628/10) Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził:

„Bezprzedmiotowość postępowania wystąpi, gdy w sposób oczywisty organ stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy”.

W niniejszej sprawie brak podstawy prawnej do wydania decyzji o zatwierdzeniu propozycji projektu ma charakter oczywisty – wynika bowiem z upływu terminu określonego w art. 28 ust. 2 zd. 1 rozporządzenia nr 2017/459 i przejęcia właściwości do wydania decyzji w tej sprawie przez Agencję zgodnie z art. 7 ust. 7 i art. 8 ust. 1-3 rozporządzenia nr 713/2009. Ma on zatem charakter następczy – nastąpił z końcem dnia 23 kwietnia 2019 r. i nie wpływa na ocenę prawidłowości prowadzonego dotychczas postępowania administracyjnego.

Mając powyższe na względzie, postanowiono orzec jak w sentencji.

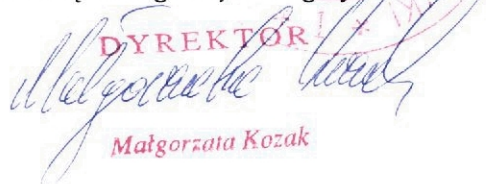
POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (SOKiK), za moim pośrednictwem, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy – Prawo energetyczne w związku z art. 479⁴⁶ pkt 1 i nast. Kodeksu postępowania cywilnego – j. t. Dz. U. z 2018 r. poz. 1360 ze zm.). Odwołanie należy przesłać na adres Urzędu Regulacji Energetyki, Al. Jerozolimskie 181, 02-222 Warszawa.

2. Odwołanie od decyzji powinno czynić zadość wymaganiom przepisany dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, związane ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wnioski o uchylenie albo zmianę decyzji w całości lub części (art. 479⁴⁹ Kodeksu postępowania cywilnego).
3. Odwołanie od decyzji Prezesa URE podlega opłacie stałej w kwocie 100 złotych (art. 32 ust. 3 w związku z art. 3 ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych – Dz. U. z 2018 r. poz. 300 ze zm.). Opłatę uiszcza się na konto bankowe Sądu Okręgowego w Warszawie XVII Wydziału Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych stosownie do przepisów art. 101 i następne ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, oraz o przyznanie pomocy prawnej poprzez ustanowienie adwokata lub radcy prawnego, stosownie do przepisu art. 117 Kodeksu postępowania cywilnego.
4. W trakcie trwania biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania do SOKiK wobec Prezesa URE (art. 127a § 1 k.p.a.). Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez stronę, decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a § 2 k.p.a.). Decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, jeżeli jest zgodna z żądaniem wszystkich stron lub jeżeli wszystkie strony zrzekły się prawa do wniesienia odwołania (art. 130 § 4 k.p.a.).
5. Stosownie do art. 14a k.p.a. stronie postępowania przysługuje prawo do oceny działania Urzędu Regulacji Energetyki, w tym pracowników Urzędu.
6. Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2018 r. poz. 1044 ze zm.) w zw. z cz. I pkt 53 pkt 1 decyzja umarzająca postępowanie administracyjne jest zwolniona z opłaty skarbowej. Strona może dochodzić zwrotu uiszczonej opłaty skarbowej zgodnie z art. 9 ust. 1-3 ustawy o opłacie skarbowej.

Z upoważnienia

Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

DIREKTOR
Małgorzata Kozak

Na podstawie art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2018 r. poz. 1044 ze zm.) w zw. z cz. I pkt 53 pkt 1 załącznika do tej ustawy decyzja umarzająca postępowanie jest zwolniona z opłaty skarbowej.

Łukasz Wędrzyński – starszy specjalista

Otrzymuje:

Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A., ul. Mszczonowska 4, 02-337 Warszawa